

किंच अविशुद्धचित्तानामयंक्रमः त्वंतु कृतार्थ एवेत्याहुः वसुदेवेति भवान्नूनं निश्चितं परमया प्रेमलक्षणा भक्त्या हरिं प्रार्चः अर्चितवान् यत्तस्माद्वां युवयोः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ आलिप्ताः कुंकुमादिभिः वस्तुपाणयः गृहीतार्हणहस्ताः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अक्तं नेत्रयोरंजनेन अभ्यक्तं सर्वां गेषु नवनीतेन ॥ ४७ ॥ ताभिः पत्नीभिः सहितो दीक्षितो विरेजे ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ जीवेशौ सर्वजीवानामीशौ ॥ ५० ॥ अनुयज्ञं प्रतियज्ञमाप्नातस

वसुदेव भवान्नूनं भक्त्या परमया हरिम् ॥ जगतामीश्वरं प्रार्चः सयद्वां पुत्रतां गतः ॥ ४१ ॥ श्रीशुक उवाच
इति तद्वचनं श्रुत्वा वसुदेवो महामनाः ॥ तानृषीन् नृत्विजो वब्रेमूर्ध्ना निम्यप्रसाद्य च ॥ ४२ ॥ त एनमृषयो राज
नृत्ताधर्मेण धार्मिकम् ॥ तस्मिन्नया जयन्क्षेत्रे मखैरुत्तमकल्पकैः ॥ ४३ ॥ तद्दीक्षायां प्रवृत्तायां वृष्णयः पु
ष्करस्रजः ॥ स्नाताः सुवाससो राजनराजानः सुष्ठुलंकृताः ॥ ४४ ॥ तन्महिष्यश्च मुदितानिष्ककंठ्यः सुवास
सः ॥ दीक्षाशालामुपाजग्मुरालिप्ता वस्तुपाणयः ॥ ४५ ॥ नेदुर्मदं गपटहशं खभेर्यानि कादयः ॥ न नृतुर्न टनर्त
क्यस्तुष्टुवुः सूतमागधाः ॥ जगुः सुकंठ्योगंधर्व्यः संगीतं सहभर्तृकाः ॥ ४६ ॥ तमभ्यर्षिचन्विधिवदत्तमभ्यक्त
मृत्विजः ॥ पत्नीभिरष्टादशभिः सोमराजमिवोडुभिः ॥ ४७ ॥ ताभिर्दुकूलवलयैर्हारनूपुरकुंडलैः ॥ स्वलंकृता
भिर्विवभौ दीक्षितोऽजिनसंवृतः ॥ ४८ ॥ तस्य त्विजो महाराजरत्नकौशेयवाससः ॥ स सदस्या विरेजुस्तेय
थावृत्रहणोऽध्वरे ॥ ४९ ॥ तदारामश्च रुष्णश्च स्वैः स्वैर्बधुभिरन्वितौ ॥ रेजतुः स्वसुतैर्दारैर्जीविशौ स्वविभूति
भिः ॥ ५० ॥ ईजेऽनुयज्ञं विधिना अग्निहोत्रादिलक्षणैः ॥ प्राकृतैर्वैकृतैर्यज्ञैर्द्रव्यज्ञानक्रियेश्वरम् ॥ ५१ ॥
अथ त्विग्भ्यो ददात्काले यथाप्नातं सदक्षिणाः ॥ स्वलंकृतेभ्यो विप्रेभ्यो गोभूकन्यामहाधनाः ॥ ५२ ॥ पत्नीसं
याजावभृथ्यैश्चरित्वा ते महर्षयः ॥ स स्मूरामरुदेवि प्रायजमानपुरःसराः ॥ ५३ ॥ स्नातोऽलंकारवासांसि बं
दिभ्योऽदात्तथास्त्रियः ॥ ततः स्वलंकृतो वर्णानां श्वभ्योऽन्नेन पूजयत् ॥ ५४ ॥

वाङ्गाः प्राकृताः ज्योतिष्टोमदर्शपूर्ण
मासादयः तेभ्यश्चोदनालिगादिभिरतिदेशप्राप्ताङ्गाः वैकृताः सौरसत्रादयस्तैः सर्वैः द्रव्यपुरोडाशादि ज्ञानमंत्रः क्रियाकर्म तेषामीश्वरम् ॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥ स स्मूः स्नानंचक्रुः ॥ ५३ ॥ आश्वभ्यः शुनोऽभिव्याप्य अन्नेन पूजयत् अपूजयत् ॥ ५४ ॥